

bonart

Temps de Fires

Arco, Art Madrid, Fama, Arts Libris i nova fira a Barcelona

10 anys de la Fundació Lluís Coromina

Arranz Bravo: 75/75

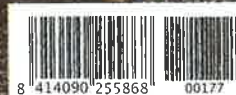
Entrevista a Pablo Jiménez Burillo,
director de Cultura de la Fundació Mapfre

Es prepara l'Any Palau Fabre

Palau Robert: J.B. Cendrós i El Cellar de Can Roca

Any Fontserè: Documental, llibres i exposicions

Artíssimo, Pazos en essència pura

15€ | 177 | 2017
febrer, març, abril
www.bonart.cat

Arnau Puig, al programa *Savis*, que dirigeix i presenta el periodista Josep Puigbó, i que es va emetre el 26 de febrer del 2014 pel Canal 33 de TV3.

Arnau Puig, Oficial de les Arts

El crític d'art, col·laborador de Bonart i un dels fundadors del moviment Dau al Set, Arnau Puig, ha estat distingit com a Oficial de les Arts i de les Lletres, títol que concedeix la República Francesa. Es tracta d'un reconeixement honorífic instituit el 2 de maig del 1957 i que atorga el Ministeri de Cultura de l'Estat francès. Algunes de les persones vinculades al món de la cultura que han rebut aquesta distinció són Jorge Luis Borges, Ernesto Sabato, Bob Dylan, Mercedes Sousa, Josep Grau Garriga, Mario Vargas Llosa, Clint Eastwood, María Félix, Carmen Maura, Joaquín Rodrigo, David Bowie, Meryl Streep, César Antonio Molina, Francesc Casadesús Calvo, Inés Sastre i Yolanda Monreal.

PORTADA

Obra | *Vanitas IV*. 2016.
Autor | Gino Rubert

L'artista Gino Rubert (Mèxic, 1969) participa en l'edició d'enguany de la fira Arco Madrid amb la galeria Senda. Gino Rubert és pintor i il·lustrador, fill del filòsof català Xavier Rubert de Ventós i de l'escriptora mexicana Magda Català. Va ser l'autor de les portades de la trilogia *Milennium*. Té el taller a Sant Martí d'Empúries i el mes de maig del 2017 exposarà a la galeria Michael Haas de Berlín.

www.ginorubert.com

TIPOGRAFIA

Tipografia | *Museo Sans*
Autor | Jos Buivenga

Jos Buivenga (Assen, 1965) és un tipògraf neerlandès creador de les lletres Museo, Calluna o Anivers, entre d'altres. Museo va ser desenvolupada el 2008, al voltant de la lletra *U*, que l'autor va dissenyar amb les terminacions doblegades. Primer va ser pensada com una tipografia per ser mostrada en majúscules, però després va dissenyar una versió en minúscules.

ca.wikipedia.org/wiki/Jos_Buivenga

bonart cultural

c. Riera d'Oix, 12. 17003 Girona
telèfon 972 21 84 38 / 677 51 82
www.bonart.cat

Editora
Anna Maria Camps Sauri
direccio@bonart.cat

President: Narcís Planas. **Mem**
Eduard Arranz-Bravo, Lluís Bas Bosch, Laura Cendrós, Lluís Cor Francesc de Dalmases, Carles D Carmen Engelhorn, Joan Anton Carme Mur, Gabriel Pinós, Rica i Camps, Arnau Puig, Andreu R Ramon Rovira, Josep Santacreu Clara i Joaquim Vidal

bonart

Directora
Anna Maria Camps Sauri
direccio@bonart.cat

Màrqueting i publicitat
Alexandra Planas Camps
difusio@bonart.cat

Redacció
redaccio@bonart.cat

Administració
administracio@bonart.cat

Disseny
Josep Olivé
disseny@bonart.cat

Col·laboradors
Montse Aguer, Mercè Alsina, V Arnau Puig, Eduard Arranz-Brachs, Fidel Balaguer, Xavier J tet, Glòria Bosch, Lluís Bosch i Camps, Anna Carreras, Ramon Luis Antonio de Villena, Fina I Ferrero Horrach, Beatriz Garcí Joan Gil Gregorio, Núria Gurri Giral-Miracle, Mireia Guillaum Mercadé, Aina Mercader, Joan Alex Mitrani, Ramon Moreno, d'Imbert, Beatriz Niño, M. Isal Pilar Parcerisas, Josep Perpiny Planas Camps, Violant Porcel, Puigdollers, Cristina Ribot, N Lluïsa Sala, Albert Serra, Rica Roger Subirà, David G. Torres Mercè Vila i Vicenç Villatoro.

Col·laboradors fotografia i Fotografia Joan Comalat, Clau Miquel Ruiz i Pere Duran **Audivisual** Sies.tv, CCT_Aud d'Art

Correcció Fènix Informàtica David Gironella Associats, Xevi Fernández [In Díaz [FinderMac]

Impressió Impremta Pagès **Distribució** Giromail, SGEL, Lleidatana i Distribueda **ISSN** 1885 - 4389 - DL GI-11

Aquesta revista ha rebut un ajut del Ministeri de Educació, Cultura i Esports

Bonart és membre de l'APPE

Avis legal
Els continguts d'aquesta revista estan llicenciats sota la llicència de Reconeixement-No Comerç Derivada 3.0 de Creative Commons, si cantri. Se'n permet la distribució. L a <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/> legalcode.ca

a Biblioteca Carles Rahola de Girona és l'escenari de l'exposició *Mirades a Fontserè*. (Foto Pere Duran).

Any Fontserè: durant l'any 2017 continuen els actes, amb presentacions de llibres, documentals, conferències i exposicions

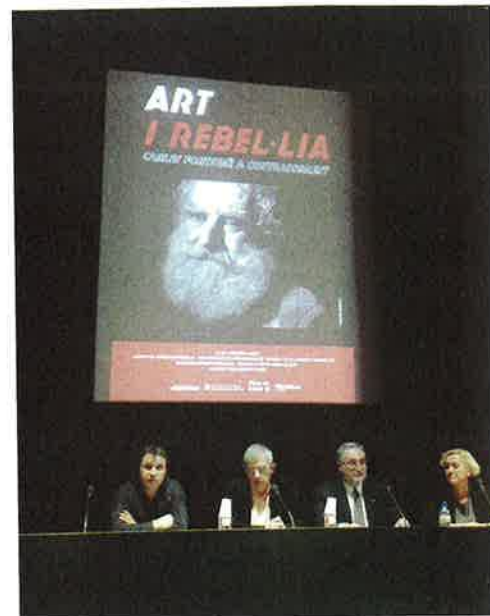
Ricard Planas, curador de l'Any Fontserè, ha repetit en diferents ocasions: "No volem que l'any Fontserè s'acabi el 2016. Volem que la petjada de Carles Fontserè faci pòsit i, per això, l'activitat al voltant de la seva figura continuarà durant el 2017 i en els pròxims anys."

Per aquest motiu, durant el mes de febrer es presentarà al Palau Moja el llibre *Fotògrafs banyolins. Carles Fontserè. Photocitizen. Del món a Catalunya*, editat per Rigau Editors sota la direcció de Ricard Planas. Recull fotografies inèdites de Carles Fontserè i inclou articles del curador de l'Any Fontserè i de David Balsells, Glòria Bosch, Núria F. Rius, Carles Fontserè, Daniel Giralt-Miracle, Pilar Parcerisas, Arnau Puig, Anton M. Rigau, Josep Rigol i Santi Vila, la majoria dels quals han sortit publicats durant els darrers anys a la revista Bonart.

La Llibreria 22 de Girona va ser el marc de la presentació del quart volum de les *Memòries de Carles Fontserè*. La Filmoteca de Catalunya va presentar el documental *Art i rebel·lia. Carles Fontserè a contracorrent*, de Films d'Orient, dirigit per Joan Albert Abril, produït per Sandra Fornis i que s'entine-

rarà per diferents indrets de Catalunya. La Biblioteca Carles Rahola de Girona és l'escenari de l'exposició *Mirades a Fontserè*, comissariada per Pere Duran, que va ser inaugurada per Francesc Ten i que es podrà visitar fins al 4 de febrer. Abans de la inauguració, va tenir lloc una taula rodona de cloenda del seminari *El poder de la imatge. Del cartellisme al fotoperiodisme*. Lluís Costa, de la Universitat de Girona, va moderar la taula rodona en què van intervenir Ricard Planas, Xavier Moret i Núria F. Rius.

La Mercè de Girona és el marc de l'exposició *Photocitizen*, fins al 24 de febrer. El pròxim mes d'octubre, el Mume de la Jonquera presentarà l'exposició *Carles Fontserè-Perpinyà 1939. Vivències i estratègies de l'exili*. L'Arxiu Nacional de Catalunya exposa aquest mes de febrer *Fontserè i el Sindicat de Dibuxants. Cartells en temps de guerra i revolució*, que serà itinerant. S'han programat diferents conferències, tant a Barcelona com a Girona. I, el juny del 2018, la Fundació Vila Casas organitzarà una exposició de fotografies de Fontserè. També es treballa en l'organització d'una exposició de Carles Fontserè a Nova York.

Presentació del documental *Art i rebel·lia. Carles Fontserè a contracorrent* a la Filmoteca de Catalunya. Portada del llibre *Fotògrafs banyolins. Carles Fontserè Photocitizen. Del món a Catalunya*. Taula rodona a la Biblioteca Carles Rahola. (Fotos Pere Duran)

os en essència pura: "Artíssimo", el guió que mai no va ser

ny més tard que Carlos Pazos presentava *Artíssimo. Película de citas* al Museu de la Ciència i de l'Espai de Sofia, l'editorial Comanegra ha posat en circulació el recull de les cites cinematogràfiques que conté. El llibre, publicat per Cru i dissenyat per Àlex Gifreu, és concebut com un guió *a posteriori*, que inclou tots els diàlegs, tant en castellà com en els idiomes originals, i també la presència de les obres de les quals han tret extrets.

El llibre mostra una erudició admirable i una memòria cinèfila prodigiosa per fer un catàleg que abasta des de les pel·lícules del cinema mut fins al cinema contemporani que inclou directors com ara Charles Chaplin, els germans Marx i els Cohen o Federico Fellini, el melangelo Antonioni (Gubern, 2016). És l'artista, el cinema mostra els símptomes de com funciona la societat i com aquesta percep la vida.

El llibre no és el tema central dels fragments, sinó s'hi refereixen sempre de manera crítica i activa, com observava Lola Maurí en la presentació del film a Barcelona. Tot i que el llibre sigui el tema de discussió, no hi ha respostes ni preguntes –ni evidentment cap resposta, tampoc– sobre l'art, sinó opinions diverses des de fora. I el que fa Pazos és intentar sintetitzar-les: "L'artista troba cites i referències desdents, les canvia sense tocar-les i parteix el que signifiquen amb nosaltres" (Lago, 2016, p. 7). En la pel·lícula, el llibre té una durada de 135 minuts, l'important no és la concatenació d'imatges, sinó el treball amb el text, que va trobant un cert ritme dialèctic.

El llibre, en el fons, presenta una aproximació a la crítica des de la pràctica de la seva negació, és la impostura de l'art: "La meua dedicació a l'art obeeix a un intent de supervivència social i emocional. Perquè com a artista funcionat sóc un artista convençut que l'art és evitable, que no serveix per a res més que a molt, per fer-nos companyia en la

Portada del llibre editat per Comanegra i dissenyat per Àlex Gifreu.

desolació. Com ens pot acompanyar, sense majors pretensions, aquesta manera de col·leccionar sense catalogar que no consisteix a omplir caselles, sinó a acumular, amb una cobdícia obsessiva, fragments del passat, amb o sense pedigrí, per *amansir* ansietats nostàlgiques" (Pazos, 2007, p. 287). En el fons, el film és el resultat d'una gran decepció, a la qual segueix una gran rialla, una farsa, perquè al darrere de la idea que l'art no existeix, per Pazos l'art ho és tot, sent com és, res.

Però la impostura i la superficialitat aparent de Pazos no són tan innocents. *Artíssimo* ens recorda que riem davant l'anecdota de l'art i que confonem art i pastitx. Negar l'art és molt divertit, *Artíssimo* també és molt divertida, però alhora és un símptoma de decadència. Amb la *memòria activada* Pazos no és un mer acumulador, sinó que absorbeix i contextualitza, després de desjerarquitzar-los, i això permet que elabori una polifonia de semiòtiques, en què predomina l'actitud lúdica i irònica, d'ambigüitat carnavalesca i artificiositat subversiva (Sánchez, 2007, p. 267).

Amb *Artíssimo*, que ha produït conjuntament amb Montserrat Cuchillo, Pazos passa comptes de manera divertida amb les modes artístiques, el seu mercat, els seus crítics i els seus consumidors (Gubern, 2016). **Mercè Alsina**

La Fundació Vila Casas presenta la programació del primer trimestre

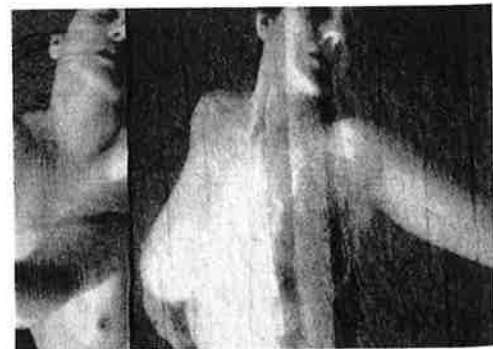
La Fundació Vila Casas ha donat a conèixer la programació del primer trimestre del 2017. A l'Espai Volart, fins al 26 de març es pot veure *Persones pintades*, de Gonzalo Goytisolo. L'Espai Volart 2, en les mateixes dates, exposa *Una música de cambra*, del recentment desaparegut Francesc Todó. També a l'Espai Volart 2 s'ha programat *Maranata*, de Sergi Barnils.

A Can Framis de Barcelona, Jordi Alcaraz (Calella, 1963) presenta fins a l'11 de juny *Esborradis*.

Mapi Rivera exposa *Sinapsis* al Museu Palau Solterra, de Torroella de Montgrí, fins al 21 de maig del 2017. També al Palau Solterra, Martí Boada i Teresa Romanillos presenten *Poematges*, comissariada per Glòria Bosch. En les mateixes dates exposa *Anna Bahí: percepcions (Diàleg amb la col·lecció)*. Amb un esguard que s'interroga sobre l'autopercepció, l'artista de projecció internacional treballa la imatge per recórrer el cos humà. Jacques Leonard presenta *Barcelona gitana*. I Pere Noguera, *L'artista del fons*.

Al Museu Can Mario de Palafrugell, Pep Admetlla exposa *La poètica de l'espai* (pàgina 53 d'aquest número de Bonart). També, *7 portes + 1*. Mariona Esteba, per la seva part, hi presentarà una mostra d'escultura.

Anna Bahí. De la sèrie *Percepcions*. Fotografia digital sobre alumini. Dibond. 80 x 60 cm.

Pep Admetlla, la poètica de l'espai

Can Mario de la Fundació Vila Casas
Palafrugell

Del 21 de gener al 21 de maig del 2017

El títol d'aquesta exposició de Pep Admetlla coincideix amb el del llibre del savi Gaston Bachelard, que reflexiona sobre la relació de l'home amb l'espai i la casa com a fet poètic a frec entre la realitat i el somni. "Imaginar és absentar-se, llançar-se cap a una nova vida", diu Bachelard. Aquest llançament des de la imaginació fins al somni i la utopia és el que practica Pep Admetlla des del primer dia i el que s'exposa en la retrospectiva que presenta a Can Mario de la Fundació Vila Casas, a Palafrugell, on s'exhibeixen obres del 1988 al 2016.

La recerca de Pep Admetlla s'inicia amb l'escultura, però des del formalisme escultòric buscà la projecció a l'espai i la interacció amb l'arquitectura i l'urbanisme, una expansió que inevitablement havia d'afectar la visió de l'art en relació amb la res pública, a l'espai social i a l'art com a eina transformadora de l'espai públic i de la ciutat. La càrrega humana que ha volgut donar al seu treball escultòric l'ha dut a endinsar-se en altres disciplines, com ara la literatura, la filosofia, la medicina, l'arquitectura, l'urbanisme, amb la intenció d'impregnar el seu treball d'una acció transformadora, en l'esperit de les utopies que alimentaren les avantguardes històriques del segle XX i, especialment, l'avantguarda russa, la construcció dels *prouns* com a solució estètica a una necessitat social sota la marca d'un esperit revolucionari que buscava un art nou per a un *home nou*.

Pep Admetlla construeix en ferro aquestes escultures transitables, espais de vivència efímera, de trànsit, que permeten una experiència única. Són espais sorgits de

la imaginació i el somni, però acaben sent arquitectures practicables, utopies possibles que ajuden a cosir l'espai públic, com ara el seu projecte de pont entre Sant Pere de Galligants i el passeig arqueològic de Girona. Aquesta ciutat el convida a pensar els lligams entre el passat i el present de les ciutats, terreny d'assaig perfecte per al seu treball destinat a reflexionar sobre una arquitectura dels sentits, com ha mostrat en la seva darrera instal·lació a la Biennial d'Arquitectura de Venècia 2016, o, el que

és el mateix, la relació de l'individu, del seu cos, amb l'espai públic, amb l'espai social. Si de Pep Admetlla ens sorprenen les construccions tridimensionals, encara ens sorprèn més la capacitat de crear un pensament gràfic en el conjunt de dibuixos i quaderns del procés de treball. És en aquests quaderns on es forja la maquinària utòpica d'aquest artista que busca l'obra d'art total, a partir d'un llapis que exercita el dret a somniar i a fer de l'espai públic també la seva casa. **Pilar Parcerisas**

Pep Admetlla. Cap.
1990-2014. Pedra
arenosa. 23x31x16
cm. Col·lecció
particular.

